

[Oluf Pedersen.]

ter, vi har haft. Sikken regning vi har fra venstre og de konservative fra 1950-51!

Det er ganske åbenbart, at de mennesker selv tror på skatterne, og man må jo sige, at i sammenligning med dem er den nuværende højtærede finansminister dog et lyspunkt. Men fordi den højtærede finansminister har lidt forstand på grundskyld, og hvad dertil hører, skal man nu høre det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen betegne ham som ikke værende rigtig nationaløkonom. Det er dog at lægge nationaløkonomerne for had at sige, at skal de være nationaløkonomer, må de ikke have forstand på det, de giver sig af med; det kan dog ikke være meningen.

Jeg må sige, at jeg ikke er helt tilfreds med lovforslaget, som det foreligger. Jeg havde håbet, at der var fremsat et forslag til lov om jordrente til staten på linje med det forslag, som udarbejdedes i grundskyldskommissionen, og som blev tiltrådt af repræsentanter, ikke blot fra retsforbundet, men også fra socialdemokratiet og de radikale, ja, endog af det ærede medlem hr. Skytte. Jeg forstår derfor godt, at befolkningen også er skuffet. Således hed det i en udtalelse fra de jyske husmænds sendemandsmøde — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Sendemandsmødet udtaler i øvrigt sin forbavelse over folketingets nølen over for grundskyldstanken og opfordrer til, at et positivt resultat snarest opnås.“

Det vil vel sige på godt dansk — sådan må jeg oversætte det — at husmændene undres over det radikale venstres besynderlige stilling til fuld grundskyld, der jo kan udtrykkes sådan, at de principielt er tilhængere, men at de ønsker et forslag, som giver en hurtigere overgang end det, man enedes om i kommissionen, hvor i sin tid det ærede medlem hr. Skytte selv var med; de kan ikke tiltræde regeringsforslaget, de kan heller ikke tiltræde det forslag, vi har stillet, men de kommer ikke selv med noget forslag. Man kan jo nok sige, at det må være udtryk for vægelsind, det er de korslagte armes politik, og selvfølgelig undrer det de jyske husmænd; de er ikke ene om denne undren; vi er mange, der gerne ville have en forklaring. Det er

mit håb, at de radikale nu snart kommer ud af busken og bekender kulør; forhåbentlig bliver det en positiv stillingtagen til fuld grundskyld, så der, som husmændene siger, kan nås et positivt resultat.

Det foreliggende lovforslag er ikke og giver sig heller ikke ud for at være et forslag til lov om fuld grundskyld, det er kun et forslag til lov om fuld grundstigningsskyld. Men jeg erkender, at på dette område er lovforslaget, som det foreligger, for så vidt tilfredsstillende, når blot det bliver ændret sådan, at man får det rigtige begyndelsestidspunkt for inddragningen af jordværdistigningen. Når det ærede medlem hr. Skytte erklærer sig som tilhænger af fuld grundskyld, men samtidig opretholder ønsket om et konjunkturtillæg, må jeg nok spørge, hvad meningen er med det. Vi har her i Danmark en lovgivning om jordrentebrug, lovgivningen af 1919; da den blev gennemført, var der ingen, der fandt på, at der skulle gives et konjunkturtillæg; når de pågældende svarer fuld grundskyld, skal selvfølgelig hele jordrenten svares, og hvis grundværdien stiger, skal fortsat hele jordrenten svares. Oven i købet kommer det ærede medlem her og vil have fejltillæg. Med det kendskab, jeg har til vurdering, vil jeg gerne spørge: skal det fejltillæg være ens i alle tilfælde? Hvis der skal være et fejltillæg, skal det så ikke lige så vel kunne være negativt som positivt? Det kunne der nok være grund til at spørge om. Jeg mener, at man bør inddrage hele stigningen siden 1950; i alt fald bør det være sådan, at dersom man forsøger at gøre værdistigningen fra 1950 til 1956 til genstand for salg, må dette forhindres derved, at den nye ejer kommer til at svare fuld grundstigningsskyld af hele stigningen siden 1950, medens han til gengæld opnår en tilsvarende formindskelse af købesummen. Det ville der være mening i. Jeg synes derimod ikke, der er nogen mening i, at man flytter den værdistigning, som er sket, ind på brostenene, sådan som det ellers vil ske ved salg.

Der har bl. a. af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen været rejst spørgsmål om, hvorvidt man overhovedet kan foretage en vurdering. Jeg må sige, at den tale, det ærede medlem holdt, rigtignok ikke var udtryk for megen kyndighed. Når man vurderer bygningerne, kommer vurderingen